

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 150.

Sjette Sessions anden Samling.

51de Møde.

Fredagen den 9de Marts.

(Fortf.)

Frolund (fortf.): Jeg troer heller ikke, at den ærede Rigsdagsmand har sat sig rigtigt ind i, hvorledes Forholdene ville stille sig rundt omkring i Landet. Der vil herved vækkes endeel Forhaabninger, og deraf vil følge Skrivi i en fast utrolig Grad; og hvorledes tænker den ærede Rigsdagsmand sig, at Uddelingen af disse Summer skal gaae for sig? (Jensen: Af Ministeren). Jeg troer, at det er umuligt, at en Minister kan have et saadant Kjendskab til Forholdene, at han selv kan udføre det; og hvem skal han da henvende sig til: Han henvender sig maaskee til Amtsskole-directionerne, og disse ville alle have langt flere at understøtte, end det vil være muligt at give Penge til, og hvorledes skal vel Ministeren saa kunne vælge? Jeg troer derfor, at vi gjøre bedst i at lade dette Forslag falde, og lade vi det falde, da troer jeg, at Ingen kan være berettiget til at sige, at Thinget ikke vil hjælpe Skolelærerne, fordi det ikke vil give Penge efter dette Forslag. Man skal lade det falde, fordi det efter min Overbeviisning i og for sig er et usornuftigt Forslag.

Winther: Det gjør mig ondt, at ogsaa jeg maa stemme mod dette Forslag. — Jeg har selv tidligere frembragt et Forslag, som gik ud paa at forbedre Skolelærernes Løn, men dette Forslag blev ikke, som det blev sagt af min ærede Sidemand, forkastet, men taget tilbage, idet jeg i den Erklæring, der fremkom fra den ærede Minister ved denne Leilighed,

saae en Borgen for, at der fra hans Side, om ikke strax, saa dog i en nær Fremtid, vilde blive virket til det Diemed, som jeg ønskede fremmet; og paa en hensigtsmæssig Maade, hvortil han bedre end nogen Anden vil være istand, idet han vil have Oplysninger i sin Haand, som ingen Anden vil kunne have. Det Forslag, som jeg stillede, havde imidlertid den Egenskab, at det forenede Skolelærernes Løns Forbedring med Skolevæsenets Fremme; det skulde nemlig hjælpe til at forbedre de Embedsmænds Løn, som endnu vare i Virksomhed, og desuden hjælpe Skolerne af med nogle affældige Lærere. Det Forslag derimod, som her foreligger, har blandt flere Mangler ogsaa den, at det ikke gaaer ud paa alene at hjælpe enkelte Skolelærere, nemlig de slettest aflagte Almue-skolelærere, men tillige gaaer ud paa at hjælpe afdøde Skolelæreres Efter og affædigede Skolelærere. Det gaaer altsaa ikke ud paa at bevirke noget til Gavn for Skolerne, da Forbindelsen imellem de Folk, som skulle hjælpes, og Skolen er afbrudt. — Jeg antager ikke, at Staten med Rette kan komme den Slags Folk tilhjælp. Der har jo allerede været reist stor Betænkelse fra flere Sider om, hvorvidt det overhovedet gik an, at Staten gav sig af med at forbedre Skolelærernes Løn, fordi de egentlig ere Communaalbedsmænd; men har man Betænkelse med Hensyn til de Mænd, som endnu virke i Skolens Tjeneste, saa maa denne Betænkelse stige, naar Hjælpen skal ydes Folk, der aldeles ikke længere staae i Forbindelse med Skolevæsenet, og ved hvis Understøttelse Staten aldeles Intet bidrager til Skolevæsenets Nytte. Det forekommer mig, at det, som skulde kunne retfærdiggjøre, at Staten extraordinært kom Skolelærerne tilhjælp, maatte være den Betragtning, at det